

Sygn. akt I C 686/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Adam Maciński

Protokolant: Robert Purchalak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 marca 2014 roku we Wrocławiu

sprawy z powództwa **Z. B.**

przeciwko (...) **Funduszowi Inwestycyjnemu (...) w W. i P. S.**

o **zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji**

postanawia:

I. umorzyć postępowanie w sprawie;

II. nie obciążać powoda kosztami procesu.

Sygn. akt I C 686/13

UZASADNIENIE

Powód Z. B., w pozwie złożonym osobiście, wniósł o zwolnienie od egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Śródmieścia M. M. nieruchomości położonej we W. przy ul. (...) (spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego).

W uzasadnieniu wskazał, iż powyższą nieruchomość na mocy umowy z grudnia 1997r. darował swojemu synowi P. B.. Strony w tejże umowie jednocześnie postanowiły, iż powód wraz z żoną mają prawo dożywotnio zamieszkiwać w tej nieruchomości. Obdarowany syn powoda P. B. nie spłacił jednakże ciężących na nim zobowiązań finansowych, na skutek czego Komornik Sądowy M. M. wszczął na wniosek wierzycieli postępowanie egzekucyjne, w którym to dokonał zajęcia powyższej nieruchomości oraz przystąpił do jej opisu i oszacowania. Z uwagi na fakt, że skierowanie do egzekucji powyższej nieruchomości narusza prawo powoda do realizacji jego uprawnień wynikających z zawartego w umowie darowizny prawa użytkowania (właściwie dożywocia), to uzasadnione jest żądanie zwolnienia tej nieruchomości spod egzekucji komorniczej.

Pismem z dnia 24 marca 2014r. ustanowiony w niniejszej sprawie pełnomocnik powoda cofnął powództwo. Jednocześnie wniósł o nieobciążanie powoda kosztami procesu na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 5 k.c., względnie o rozłożenie zasądzonych kosztów procesu na 6 miesięcznych rat, płatnych co miesiąc naprzemiennie na rzecz każdego z pełnomocników pozwanych ad 1 i ad 2.

W uzasadnieniu wskazał, że cofa powództwo z uwagi na brak uzasadniających go podstaw prawnych. Pełnomocnik podał, iż powód jest osobą w podeszłym wieku i ulegając namowę osób trzecich, w tym własnego syna, wytoczył niniejsze powództwo, licząc na skuteczną ochronę prawną ustanowionego na jego rzecz prawa dożywocia. Lokal mieszkalny położony we W. przy ul. (...) stanowił bowiem dorobek jego życia, a zajęcie lokalu przez Komornika Sądowego było dla niego ogromnym szokiem. Dlatego też złożenie pozwu w niniejszej sprawie stanowiło tu akt

desperacji powoda. Powód jako osoba w wieku starszym, nie posiadająca przy tym rozeznania co do przysługujących mu praw, podjął decyzję chybioną, która nie mogła odnieść zamierzonego skutku. Powód działał jednakże w błędnym przekonaniu, że jego postępowanie jest zasadne. Pełnomocnik powoda wskazał tu także na trudną sytuację materialną i życiową powoda (wiek, schorowanie, niska emerytura – która praktycznie w całości wykorzystywana jest na leki i koszty leczenia). Podniósł ponadto, że pełnomocnicy pozwanych ad 1 i ad 2 złożyli w niniejszej sprawie tylko po jednym piśmie procesowym, nie odbyła się także liczna ilość rozpraw, a sama sprawa nie była zawila ani skomplikowana.

Na rozprawie w dniu 24 marca 2014r. pełnomocnik powoda cofnął powództwo wraz ze zrzeczeniem się roszczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenie pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku.

Na rozprawie w dniu 24 marca 2014r. pełnomocnik powoda cofnął pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia.

Skoro pełnomocnik skutecznie, cofnął pozew, to na podstawie art. 355 k.p.c. należało zatem orzec jak w punkcie I postanowienia.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd odstąpił od obciążania powoda tymi kosztami mając tu na względzie sam charakter sprawy. Powód, któremu przysługiwało prawo dożywotniego zamieszkiwania w spornym lokalu, chcąc chronić to prawo, wystąpił z powództwem ekscydencyjnym, pozostając w błędnym przekonaniu, że jego roszczenie jest zasadne. Powód, jako osoba nieorientowana w kwestiach prawnych, nie miał tu bowiem świadomości, że jego interesy jako dożywotnika chronione były w dostateczny sposób na mocy szczególnych przepisów zwartych w art. 1000 § 3 k.p.c. i art. 910 k.c. W szczególności co do faktu, iż nabycie w toku egzekucji spornego mieszkania będzie tu oznaczało, że nowy właściciel będzie nadal obciążony tym prawem, a zatem będzie musiał umożliwić powodowi dożywotnie zamieszkiwanie w lokalu (por. szczegółowe uzasadnienie postanowienia z dnia 02.07.2014r. k. 48 – 50).

Stosując art. 102 k.p.c. Sąd miał ponadto na względzie trudną sytuację życiową i majątkową powoda. Powód jest bowiem osobą starszą (ma 84 lata) i schorowaną. Cierpi m.in. na chorobę zwyrodnieniową stawów biodrowych, przerost gruczołu krokowego, niedokrwistość, depresję wieku podeszłego i ośpienie (zaświadczenia lekarskie, skierowanie do szpitala k. 121 – 126). Utrzymuje się jedynie z emerytury (1.600 zł), z której to 350 zł przeznacza miesięcznie na koszt zakupu niezbędnych lekarstw, 600 zł na koszty utrzymania (wyżywienie, ubranie itp.). Kwotę ok. 500 zł miesięcznie przeznacza zaś na opłatę należności czynszowych, koszty mediów, telefonu i abonamentu RTV (oświadczenie o stanie rodzinnym i majątkowym k. 7 – 9).

W tej zaś sytuacji obciążanie powoda kosztami procesu byłoby tu nieuzasadnione.

Z tych też i względów Sąd orzekł jak w punkcie II postanowienia.